"Til va jamiyatning o'zaro munosabati milliy birlikni ta'minlash, ommaviy savodxonlikni oshirish va ilm-fanni rivojlantirishga xizmat qiladi"

ЯНГИ ЎЗБЕКИСТОН
2020 йил 16 октябрь, 198-сон

Адабий тилнинг жамиятга таъсири, аввало, миллий бирликни таъм
қолаверса, оммавий саводхонликни ошириш ва яхшилашда, илм
ривожлантириш ва маданиятни юксалтиришда, таълим-тарбияда

21 октябрь — Ўзбек тили байрами куни

ТИЛ ВА ЖАМИЯТНИНГ ЎЗАРО МУНОСАБАТИ

миллий бирликни таъминлаш, оммавий саводхонликни ошириш ва илм-фанни ривожлантиришга хизмат қилади

Ёқубжон ОДИЛОВ,
ЎзР ФА Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институти бўлим мудири, филология фанлари доктори

Тилни тўғис тадқиқ этиш учун тилшунослик доирасидагина иш кўришнинг ҳамиши бугун шу фан мутахассисларининг ҳеч бирига сир эмас. Шу боис, замонавий лингвистик тадқиқотларда бошқа фанлар ютуқларидан ҳам кенг фойдаланилмоқда.

Ана шундай уринишларнинг самараси ўлароқ, лингвомаданиятшунослик, когнитив тилшунослик, этнолингвистика, психолингвистика, этнопсихолингвистика, прагмалингвистика каби соҳалар ривож топмоқда ва бу соҳалар тилга, анъанавий структурализмдан фарқли равишда доимий ҳаракатдаги, ўзгар-ўзгаришдаги ҳодиса сифатида ёндашувга асос бўлмоқда. Социолингвистика ҳам жамиятшунослик ва тилшунослик кесишган нуқтада пайдо бўлган соҳа сифатида тилнинг асосларини жамиятдан, жамиятнинг асосларини тилдан қидиради, иккиёқлама ёндашувлар тилга таъсири ва янги бошқа масалаларни ташкиллади.

Тадқиқотларда социолингвистиканинг расман АҚШда шаклланган кўп айтилса ҳам унинг марказий масаласи бўлган тил ва жамиятнинг ўзаро таъсири, тилнинг жамиятда тутган ўрни, миллий тиллар ва давлат тили, тил сиёсатига доир қарашлар ҳақ, яъни, англия, ҳамиш ва чет тилшунослик-ларида социолингвистика номи остида бўлмаса-да, ўрганилган эди. Америка тилшуноси У.Лабов фаол социолингвистик тадқиқотлар кўп тилли Ҳиндистонда хинд-дийни ягона давлат тилига айлантириш ғояси билан боғлиқ вақтларда бошланганини қайд этади.

Ўзбек тилшунослигида тилнинг ижтимоий табиати, жамиятнинг тилга таъсири масаласига ўтган асрнинг 60-йилларида "Тилшунослик нима?" қўлланмасида алоҳида тўхталган бўлса ҳам тил ва жамият муаммолари янги аниқлик, тилга олина бошланган. Фитрат, Элбек, Боту сингари жадидларнинг асарларида озми-кўпми шунга оид қайдлар бор. М.Мирзаев ва Н.Маҳмудовнинг "Тил ва маданият" рисоласида ҳам тилнинг ижтимоийлиги, давлат тили ва тил сиёсати каби соҳа ҳақида сўз кетган ўринлар мавжуд. Мутахассислар С.Мўминовнинг "Ўзбек миллий тилининг ижтимоий-лисоний хусусиятлари" номли докторлик диссертациясини социолингвистик аспектдаги илк иш сифатида қайд этади. Кейинги йилларда бу борадаги тадқиқотлар кўлами анча кенгайди.

Бутун дунёда кечаётган глобаллашув жараёнлари социолингвистик тадқиқотларнинг навқирар зарурлигини миллий тиллар ва инглиз тили экспансияси мисолида ёқи этиб қўйди. Миллий тиллар луғат таркибига катта миқдордаги интизиқа сўзларнинг кириб бориши тил сиёсатида ўзгаришлар қилиш зарурлигини ҳам қўрсатмоқда. Ўзбекистон Президентининг 2019 йил 21 октябрдаги "Ўзбек тилининг давлат тили сифатидаги мақоми ва нуфузини тубдан ошириш чора-тадбирлари тўғрисида"ги фармони ўзбек тилининг давлат тили сифатида қаддини ғўй-рост тиклашни, ижтимоий мақомининг янада барқарорлашувини таъминлади. Ана шу фармоннинг амалий ифодаси сифатида Вазирлар Маҳкамасининг қарори билан Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институтида социолингвистика бўлимининг ташкил этилиши эса давлат тили ва жамият муносабатларини ўрганишга йўналтирилган тадқиқотлар кенгайиши ва кучайишини таъминлади. Бу бўлим ўз фаолиятида ўзбек тилининг ривожланиши билан боғлиқ фундаментал, амалий ва инновацион тадқиқотларни амалга ошириш ва кенгайтириш, ўзбек тилининг давлат тили сифатидаги нуфуз ва мавқеини тубдан ошириш борасидаги илмий изланишларни кучайтириш, ўзбек тилининг йўқа мойни миллар ва фондаларини ишлаб чиқиш, ўзбек тилининг изоҳли луғатлари, давлат тилида иш юритишга бўлган қўлланма ва адабиётлар тайёрлаш, давлат тилини ривожлантиришга оид норматив-ҳуқуқий ҳужжатлар лойиҳаларини ишлаб чиқишда фаол иштирок этишга алоҳида эътибор беради.

Лингвистик адабиётларда тил ва жамият муносабати, тилнинг социал фарқланиши, жамиятдаги лисоний ҳолат, тил ижтимоийлиги, тил ва ижтимоий муносабатлар, ижтимоий омилларнинг тилга таъсири, жамиятлилиги ва қўлланилиши, тил сиёсати, миллат ва миллий тил муаммолари социолингвистиканинг муҳим асосларини сананади. Шу жиҳатдан тилнинг социал фарқланиши турли масалар, турлича касб-кор, турфа ижтимоий гуруҳларнинг жамият аъзоларидан ташкил топганлиги келиб чиқади ва бунга мос равишда ҳар қайси ижтимоий гуруҳнинг фаол қисми нафосил луғат таркиби бўлади. Жамият аъзоларининг ҳудудий маъмурлиги ҳам, табиийки, ҳар хил. Бинобарин, социал ва ҳудудий диалектлар ижтимоий гуруҳларнинг мисоли, кенг-кор, энгил-пухил имконият ва ҳудудий келиб чиқишга кўра, тилдан фойдаланиш тараларидир.

Шу маънода ҳозирги замон социолингвистикасидан социал ва ҳудудий диалектларни шунчаки қайд қилиш, лингвистик табиатини тушунтиришгина эмас, балки улардан умумий фойдаланиш йўлларини кўрсатиш ҳам талаб этилади. Зеро, адабий тилни бойитиш, ўзлашма терминларни миллий муҳитларни топишда социал ва ҳудудий диалектлар муҳим лексик-семантик манба бўлиши аниқ. Биринчи суд-қуқуқ тизими лексикасида афе, еше, ғарос, ғумондор, ғумонланувчи, ғаҳрони, ғоз, ғийбат, ғаразгўйлик каби сўзларнинг истеъмолдан чиқиб кетиши ва адабий тилдан ўрин олиши ёки ғийбат, ғаразгўйлик каби маъноларидан адабий тилни бойитиш ва расмий услуб имкониятини кенгайтиришда фойдаланса бўлади.

Кишилар ўртасидаги алоқани таъминлаш тил ижтимоийлигининг биринчи ва асосий шарти бўлиб, тилшуносликнинг барча даврларида тилнинг бу мавзени эътиборга олинган. Аммо тилнинг ижтимоий табиати, "социал хосланганлиги унинг қобила, халқ, миллат тарихини, умуман, инсоният ўтмишини ўзида сақлашида ҳам кўринади". Жамият аъзоларининг тилга муносабати, тилдан қандай фойдаланиши, жамиятдаги ўзгаришларнинг тилга таъсири ҳам тил ижтимоийлигидан бегона эмас. Ўзбек тили тарихий тараққиётида ўзи мансуб жамиятнинг фаол таъсирида бўлган, ўзбек турмушида ғ ўзгаришлар, менталитетга таъсирлар тилда ўз ифодасини топган. Масалан, араб халифалиги ва ислом таъсирида арабча бирликлар ўзлашган, ўзлаштирилган. Ёки мўғул ҳукмронлиги мўғулча тил унсурлари кириб келишига замин бўлган. Жадидчилик ҳаракатининг бўлиши билан арабий ўқитувчиларни туркчалаштиришга ҳам эҳтиёжлар, ўйинлар, собиқ иттифоқ даврида минг-минглаб сўзлар рус тилидан ёки унинг воситачилигида бошқа тиллардан ўзлаштирилган, чет сўзларни олишнинг муайян моделлари қабул қилинган. Буни биринчи навбатда кўшимчаси билан тугайдиган сўзлар мисолида кўриш мумкин. Истиқлолга эришганимиздан сўнг ўзбек тили ривожининг янги имкониятлари очилди, қўлланиб эскирган сўзларнинг қайта фаоллашуви таъминланди. Глобаллашув даври эса қўплаб тиллар қатори ўзбек тилини ҳам халқаро тилларнинг фаол таъсирига учратмоқда. Фикрат қилинса, энг этилган таъсирлар ва тилдаги ўзгаришларни соф лисоний эмас, тилдан ташқари, масалан, ижтимоий-сиёсий, ижтимоий-маданий жараёнлар ҳаракатлантиради. Ўзбек социолингвистикаси ана шундай таъсирлашувларни холис баҳолаши, миллий тил ва давлат тили манфаати нуқтаи назаридан иш кўриши лозим бўлади.

Жамият тараққиётининг барча даврларида тилга кам-кўлдан таъсирлар бўлиб туради. Баъзан узоқ вақт тилнинг бирор сатҳи жамият, инсон онгини билан боғлиқ таъсирларга, ўзгаришларга учрамайди ёки тилга таъсир умуммиллий миқёс касб этмайди. Бироқ ёзув ва илло борасидаги ўзгартириш ёки янгиланишлар умуммиллий миқёсда, жамиятнинг онгини эгаллашуви остида қам қилинади. Ҳатто ҳукмат бундай лисоний жараён-ларга фаол таъсир этказади (ўзбек- араб, ўзбек-лотин, ўзбек-кирилл ва яна ўзбек- лотин алифболарининг жорий этилишида шуни кузатиш мумкин), миллий манфаатлар юзасидан лисоний жараёнларни назоратга олиш, тартибга солишда интизом этади. Зарур меъёрий-ҳуқуқий ҳужжатларни қабул қилади, тил масалаларини билан шуғулланувчи қонунлар тузилмаларини ташкил этади. Масалан, Давлат тили ҳақида"ги қонуннинг қабул қилиниши, Президентимизнинг "Ўзбек тилининг давлат тили сифатидаги нуфузи ва мавқеини тубдан ошириш чора-тадбирлари тўғрисида"ги фармонининг эълон қилиниши, Вазирлар Маҳкамаси ҳузурида Давлат тилини ривожлантириш департаментининг ташкил этилиши, Атамалар комиссиясининг иш бошлаши шундан далолатдир.

Терминологиянинг тартибга солишда вертикал таъсир чоралари-нинг ўрни ҳам муҳим. Шу маънода ўтган асрнинг 90-йилларида фаолият кўрсатган Атамашунослик терминологияни тартибга солишдаги хизмати катта бўлган. Ҳозир тилда барқарорлашган ҳоким, хокимият, девон, ҳақоқ, ҳукмат, тузим, вилоят, мувалоф, тавлиятнома, мухторлар, мавзу, режа сўзлари ҳам давр-да қайта фаоллашишган сўзлардир. Ўз навбатида, бундай фаоллашиш шу сўзларнинг давлати муқобилари — райком, атқарком, министр, комитет, район, область, вилоят, редакция, редактор, ғишт, илм сўзларининг эскиришига, нофаол қатламга ўтишига олиб келган.

Глобаллашув даври ўзбек тили терминологиясини тартибга солишда ҳам вертикал таъсир чораларига эҳтиёж бор. Чунки ўзбек тили терминологиясида муқобили бўлгани ҳолда ўрнини ўзлашган, соҳавий лексикага қабул қилинган чет сўзлар ёпишиб қолган. Масалан, ишлаб чиқариш ва компетенцияга сўзи пайдо бўлди. Инглиз тилида "competence", рус тилида "компетенция" шаклидаги бу сўз асли "маҳорат", "қобилият", умуман эса "лайёқат" маъносини билдиради. Ўзбек тилида бу сўзнинг ички имконияти эътиборга олинмаган. Натижада нотўғри ўзлашма асосида компетентлик, компетенциявий синфари терминлар ҳам яралган. Агар чет сўзга бу қадар ўчлик бўлмаганда, "компетенция" лайёқат, "компетентность" лайёқатлилик деб қабулланган ва компетенциявий таъсирдаги калитли иборалар "ёпиб бўлмас" эди.

Муқобили бўла туриб, олинган сўзлардан ана бири креативдир. Инглиз тилида "creative", рус тилида "креативный" шаклидаги бу сўз ҳар икки тилда "ижодий" маъносини англатади. Бу сўзнинг ўзбекча матнларда "креатив фикрлаш", "креатив ёндашув" сингари бирикувларда қўлланмоқда. Энди ушбу олинма ўрнига ижодий сўзининг(ўсак, ижодий фикрлаш, ижодий ёндашув) тарқалиши магзи тўғ бирикма хосил бўлади, чунки ҳосланишнинг мавбул муқобили ижодийдир. Давлат тилини ривожлантириш департаменти ҳузурида Атамалар комиссиясининг ташкил этилиши айни ўқтиёж натижаси бўлиб, терминологияни ўзбек тилининг ички имкониятларидан фойдаланиб мақсадли ривожлантириш, тартибга солиш унинг асосий вазифаларидандир.

Собиқ иттифоқ қастининг ҳамма даврларида чет тилларга (масалан, немис, инглиз тилларига) муносабат бугунгидек бўлмаган, давлат ўз фуқароларининг чет тилларни пухта даражада эгаллашини хоҳламаган. Бундай тил сиёсатидан кўзланган мақсад эса дунёга "Олтиғу", ташқи дунёга қўшилувни чекловчи, четдаролаш бўлган. Ўтган асрнинг биринчи ярми собиқ иттифоқ тил сиёсати ҳақида тилшунос А.Огурцов қуйидаги фикт бўйи тасдиқлайди: "Сталинча ёки ...чет тилларни билишга жуда шубҳали нарса сифатида қараган. Масалан, Буҳоронинг судлов жараёнида Вишинский номли киши унинг тўртта хорижий тилни билишини "фош" қилар экан, бу устунлик Буҳоронга совет ҳукуматини тўрт тилда тузмат қилиш имконини берганини айтади".

Чет тилларни давлатга, мафкурага хавф сифатида тушунилган бундай муносабат шўро тузумининг кейинги даврларида кучайган бўлса-да, амалда чет тилларни ўрганишга кенг йўл очилади, мактабларда чеклашлар ғарс соатлари ажратилди.

Собиқ иттифоқ империяга учратган, мустақил республикаларда чет тилларни ўрганишга кенг йўл очилди, тил сиёсати мутаҳиллашди, чунки миллий республикаларнинг ўзи дунёга очилиши, қўшилиши истарди. Ўзбекистонда ҳам чет тилларни, аввало, ҳозирги тилларини ўқитишга катта эътибор қаратилди. 1992 йилда собиқ Рус тили ва адабиёти институти ва Тошкент чет тиллари педагогика институтларининг Ўзбекистон давлат жаҳон тиллари университетига айлантирилиши зарур амалий изланишлар бери бўлди. Шундан кейин чет тилларни ўқитиш самарадорлигини оширишга қаратилган давлат даражасидаги ҳужжатлар қабул қилинди. Энди чет тилларни билиш зарурлик эмас, фойдали одат деб қаралаётган бўлди.

Чет тилларни ўрганиш — яхши ва жуда зарурий ишдир. Чет тилларни бирини эгаллаган мутахассисга бугун талаб ҳам, эътибор ҳам катта. Аммо "хорижий тилларни она тилини эгаллаш чоғарини ҳисобига ўрганиш нодурдуст. Чунки она тилини унутиш ҳисобига ўрганилган хорижий тил она тилининг ўрнини босиб олиши мумкинки, бунда миллий тафаккур ва миллий ирфи бутунлай бошқа, бегона тафаккур ва бегона идрокка айланади". Афсуски, бугун истисмолий тармоқлар тилда англашилуй, англашиб ўқувчилар (бошқасини қўя турайлик) кўпайиб боряпти. Масалан, ақл ўқувчи сўзи ўрнида оқу: ақлли, ақлсиз, яхши сўзлари ўрнида ок; тамшибўс, чақалоқ, дадасига ўхшаш сўзлар бўла туриб чегирилик оилаларимизда: лайк (ёқ), нойлика, хошлов, тост, бошловчи, пост, қолдиқларига ўхшаш варварализмлар бисёр. Бундай ўзлаштиришларни тилда яшовчи, тилда "ютиб" қолмасдан тотишга муқобилларга алмаштириш керак. Чунончи, лайк (ёқ) сўзини маъқулга, маъқулга сўзини нега билан бемалол алмаштира бўлади. Битта-иккита сўзга тилимизда учта муқобил бор: тамшибўс, чақалоқ, дадасига ўхшаш сўзларнинг ҳар биридан ўрни билан фойдаланса бўлади. Шунингдек, тилни яхши билмаслик оқибатида келиб чиқаи "компьютерларга хизмат кўрсатиш", "машинларга хизмат кўрсатиш" каби нотўғри таржималар ўриб боряпти. Аслн бунда компьютерларну тузатиш, машиналарни таъмирлаш дейилса, ифода ўзбекчалашади ва тўғрлоқ чиқади. Тил ва жамият муносабатидаги бундай муаммоларнинг келиб чиқиши эса глобаллашув таъсири, китоб ўқимаслик, тил саводхонлиги пасайиб кетгани билан боғлиқдир.

Жамият аъзоларининг тилга муносабатида икки хилдаги — умуман, тилга муносабат ҳамда она тилига муносабатни фарқлаб олиш лозим. Биринчи ҳолатда — тилнинг қалкин бирлаштирадиган воситани бажаришини англаб муносабат кўрсатилиши. "Давлат тили ҳақида"ги қонун талабларига риоя этилиши, иш юритишда адабий тил меъёрларига амал қилинишн зарур. Иккинчи ҳолатда — она тили ўта миллий, этномаданий ҳолиса деб тушунилиши, она тили тақдирига миллат тақдири деб қаралиши, она тили борини қабул қилинмаслик.

Бугунги ўзбек жамиятида юқ икки муносабатни алоҳидлар мумкинлар этарли. Бу "Давлат тили ҳақида"ги қонун талабларининг кўп ҳолларда бажарилмаётгани, давлат тилининг амалиётга кенг жорий этилмаётгани, таъсимнинг турли бўғинларда ва иш юритишда лисоний пайғамбарлик даражасининг пастлиги, давлат тилига ҳам, она тилига ҳам бепарволик, муносабатнинг учрайтгани, тил маданиятининг пасаяи даражада намоёнланаётганида кўринади. Ўзбек социолингвистикаси жамиятда давлат тилига муносабатнинг сарҳилиги, жамият қатлимли қайси аъзоларида тил билан фаол таъсирлашув кечаётганини, тил сиёсатида нималарга эътибор бериш лозимлигини аниқлаши ва давлат тилини амалиётга тўлиқ жорий этиш ҳамда терминологияни тартибга солиш бўйича тавсияларни ишлаб чиқиши зарур.

Тил ва жамият таъсирлашуви ҳақида сўз борар экан, тилнинг жамиятга кандай таъсир этишини ҳам тушунтириш лозим. Мутахассислар тўғри таъкидланишича, тилнинг жамиятга таъсири жамиятнинг тилга таъсирига нисбатан кам ўрганилган, ҳатто бундай таъсирлашувга шубҳа билан қараш ҳам бор. Бизнингча, тафаккур қуроли бўлган воситанинг жамиятга таъсир кўрсатмаслигимни ўзи шубҳали. Чунки тил жамиятни муштаъсил тараққиёт турқаси ва бу тарз таъсирлашувлнинг энг этиборли икки унинг ахборотни шакллантириш ва узатиш вазифасида кўринади. Жамиятнинг тилга таъсирини нақд лисоний натижаларда кўрамиз, шу сабабли бу тарз таъсирлашув шубҳа қилинмайди. Бир қарашдаёқ таъсирлашув натижаларни илғаш мумкин бўлади. Тилнинг жамиятга таъсири натижалари тилшунос кайд қила биладиган тил материалларида ифода топмади, балки актнвисий ҳаётнинг ўзида бўй кўрсатади. Аниқ лисоний материал орқали далилий олинмаслиги тилнинг жамиятга таъсири механизмларнинг очилиб қолишига олиб келган. Масалан, адабий тилнинг жамият-ларга таъсири, аниқроқ, миллий бирликни таъминлашда, ахолаларда, саводхонликни оширишда, илм-фанни ривожлантиришда ва яхшилашда, илм-фанни ривожлантиришда ва маданиятни юксалтиришда, таълим-тарбияда кўринади. Саноқни яна давом эттириш мумкин. Умуман, жамиятда ахборот узатилар экан, унда тилнинг имконн ҳилмасдан, таъсирн бўлмаслиги мумкин эмас.

Хулоса, тил ва жамият ўртасида доимий таъсирлашув кечади. Фан ва таълим, маданият ва санъат, техника ва давлатчилигимиз тараққиёти тил ва жамият таъсирлашувининг асосий омилларидир. Бундай таъсирлашув жараёнини ҳаракатлантирувчи куч, албатта, инсон ва у мансуб жамият. Жамият аъзоларн эса тилнинг ривожи доирасида кенгайиш, услубан тўлиб-тўлиб кўришига сабаб бўлади.